

Goedenavond allen,

Mijn naam is Hans-Peter Vloemans. Ik sta hier niet alleen als vertegenwoordiger van alle ouders met kinderen op de Bos en Vaartschool. Ik sta hier ook als ouder van Valérie, Tobias en Liza - één tot zes jaar met wie wij dagelijks meermaals proberen om veilig de Wagenweg over te steken. Een hachelijk avontuur, dat kan ik u wel vertellen.

Deze avond hoort u tal van argumenten die zeer goed duiden waarom deze situatie totaal onhoudbaar is. Al deze argumenten zijn zeer legitiem en doen je afvragen hoe het toch mogelijk is dat wij met elkaar deze situatie tot op dit punt hebben laten aanbelanden. Een herhaling van deze argumenten zou weliswaar terecht zijn, de vraag is wat het nog toevoegt.

Een korte schets van ons 'doordeweekse' ochtendritueel spreekt wellicht tot de verbeelding.

Mijn vrouw of ik zit met twee kinderen op de fiets en onze dochter van zes fietst zelf naar de Bos en Vaartschool. Of wij nu bij de Schouwtjeslaan de Wagenweg over proberen te steken, of bij het einde van de Uit den Bosstraat. De uitdaging is immens. Een alternatief proberen wij wel eens. Dat betekent dat wij bij het Wilhelminapark gaan lopen naar de zebra bij Café De Tapuit. Echter, daar is de stoep dermate smal bij het bushokje dat we over het fietspad tegen het verkeer in moeten lopen.

Heus, 90% van alle fietsers, automobilisten en overige passanten let goed op en houdt rekening met elkaar. Tegelijkertijd zie je bij de mensen, begrijpelijkerwijs, een soort van stress om zo snel mogelijk op werk, station of andere bestemming te komen. Je merkt dat men dan net even te hard gaat rijden met alle gevolgen van dien.

In ieder geval met als gevolg dat wij een behoorlijke stress ervaren om veilig aan de overkant te raken, nadat wij toch de beslissing hebben genomen om die poging te wagen bij Schouwtjeslaan of Uit den Bosstraat. Op deze plaatsen zijn geen zebra's, het verkeer raast werkelijk voorbij. Niet alleen de auto's, ook de fietsers. Zo kan het voorkomen dat je eindelijk de overtocht waagt, succesvol bent met het passeren van het eerste fietspad, succesvol de weg over bent maar vervolgens (omdat er net wat tegen zit met het op gang komen van je dochter van zes) toch 'te laat' aankomt bij het tweede fietspad. Waardoor je daar op een eindeloze stroom fietsers stuit waar je met bakfiets en dochter amper tussen komt. Meer dan eens heeft dit tot echt vervelende situaties geleid.

In de twee jaar dat wij nu met onze kinderen naar school fietsen hebben zich talloze incidenten voorgedaan op de Wagenweg. De 'grote' aanrijdingen zullen u ongetwijfeld bereikt hebben. Wij hebben reeds meermaals aan onze kinderen moeten uitleggen waarom wij langs een ambulance fietsen op de Wagenweg.

Maar weet u ook van de verkeersborden midden op de Wagenweg (tussen Westerhoutpark en Bos en Vaartstraat) die al verschillende keren volledig om ver zijn gereden? Met remsporen van zeker 80 meter. Het is een wonder dat daar geen personen bij gewond zijn geraakt.

De vraag die vanavond op tafel ligt is eigenlijk heel simpel. Bent u bereid om deze absurde situatie in onze stad nu eens aan te pakken? Zijn er eigenlijk argumenten te bedenken om dit niet te doen?

U bent aan zet. Namens alle bezorgde ouders en overige bewoners kijken wij reikhalzend uit naar serieuze daden om de Wagenweg veiliger te maken.

Dank u voor uw aandacht.

